

A בס"ד
Intro
Today we will learn בע"ה שבועות דף לו
Some of the topics we will learn about include.

The question of
הזיד בשבועת הפקדון
והתרו בו מהו
What is the Halachah if two witnesses who knew of the
פקדון warned the שומר not to swear falsely, and he swore
falsely anyway?

And there are three possibilities;
1.
Perhaps, בהתרו בו the שומר is חייב בקרבן only?

2.
OR
Perhaps, בהתרו בו the שומר gets מלקות only?

3.
OR
The שומר gets both punishments, a קרבן because of the
שבועה and מלקות because of the התראה?

רבי שמעון's opinion of
זדון שבועת הפקדון
לא ניתן לכפרה

Regarding זדון שבועת הפקדון, even a מזיד that was בו
לא התרו בו does not bring a קרבן, because there is a שוה
מעיילה from גזירה שוה.

B The Machlokes regarding
הכופר בממון שיש עליו עדים
If a שומר or עד denied a monetary claim for which there
were two witnesses;
רבה holds
פטור

While רבי יוחנן holds
חייב

However, רבי יוחנן does agree that
בשטר פטור

If one denied a monetary claim that was recorded in a
document, he is NOT liable.

אין מביאין קרבן על כפירת שעבוד קרקעות
One is not liable for a כפירה related to land, because there
is no שבועה obligation on land.

The similar Machlokes regarding
משביע עדי קרקע
If עדים made a כפירה on a claim of land
רבי יוחנן holds
פטור

Because as before he holds
אין מביאין קרבן על כפירת שעבוד קרקעות

While רב אלעזר holds
חייב

Because he holds
מביאין קרבן על כפירת שעבוד קרקעות

A

**הזיד בשבועת הפקדון
והתרו בו מהו**

And there are three possibilities;

- 1 -

*Perhaps, בהתרו בו
the שומר is חייב בקרבן only?*

- 2 -

*Perhaps, בהתרו בו
the שומר gets מלקות only?*

- 3 -

*The שומר gets both punishments,
a קרבן because of the שבועה
and מלקות because of the התראה?*

**זדון שבועת הפקדון
לא ניתן לכפרה**

B

הכופר בממון שיש עליו עדים

*However רבי יוחנן רבה
does agree that חייב פטור
בשטר פטור*

**אין מביאין קרבן
על כפירת שעבוד קרקעות**

משביע עדי קרקע

<i>רבי אלעזר</i>	<i>רבי יוחנן</i>
חייב	פטור
<i>Because he holds</i>	<i>Because as before he</i>
מביאין קרבן	holds
על כפירת שעבוד	אין מביאין קרבן על
קרקעות	כפירת שעבוד
	קרקעות

1 So, let's review ...

The Mishnah taught

שבועת הפקדון
חייב על זדון השבועה

A שומר is liable for a קרבן even if he swore falsely knowingly; he was completely aware of both, that he had the פקדון and is making a false שבועה, and that this transgression requires a קרבן.

הנהגה asks the following question

הזיד בשבועת הפקדון

והתרו בו מהו

What is the Halachah if two witnesses who knew of the פקדון warned the שומר not to swear falsely, and he swore falsely anyway?

And there are three possibilities:

1.

Perhaps, בהתרו בו the שומר is חייב בקרבן only? Because

כיון דחידוש הוא

דבכל התורה לא אשכחן מזיד דמייתי קרבן

והכא מייתי קרבן

לא שנא אתרו ביה

ולא שנא לא אתרו ביה

Since, unlike all other Issurim, where a מזיד is מקרבן;

שבועת הפקדון has a unique Halachah that even a מזיד is חייב בקרבן.

Therefore, there is no difference whether the שומר was

warned or not, and in both cases, he is חייב בקרבן.

Accordingly, the Mishnah's Halachah of שבועת הפקדון refers to both התרו and לא התרו.

1

From the previous Mishnah. . .

**שבועת הפקדון
חייב על זדון השבועה**

A שומר is liable for a קרבן even if he swore falsely knowingly; he was completely aware of both, that he had the פקדון and is making a false שבועה, and that this transgression requires a קרבן.

?

יה נכא

**הזיד בשבועת הפקדון
והתרו בו מהו**

What is the Halachah if two witnesses who knew of the פקדון warned the שומר not to swear falsely, and he swore falsely anyway?

1

Perhaps, בהתרו בו the שומר is חייב בקרבן only, because

כיון דחידוש הוא

דבכל התורה

לא אשכחן מזיד דמייתי קרבן

והכא מייתי קרבן

לא שנא אתרו ביה

ולא שנא לא אתרו ביה

Since, unlike all other Issurim, where a מזיד is מקרבן;

שבועת הפקדון has a unique halachah

that even a מזיד is חייב בקרבן.

Therefore, there is no difference whether the שומר

was warned or not, and in both cases, he is חייב בקרבן.

Accordingly, the Mishnah's Halachah of

חייב על זדון השבועה

refers to both התרו and לא התרו.

2

2.

OR

Perhaps, the שומר gets מלקות only, but he is פטור
מקרבן? Because, the חידוש of
חייב על זדון השבועה

Is only

היכא דלא אתרו ביה

But

היכא דאתרו ביה

מילקא לקי, קרבן לא מייתי

Only if the שומר was not warned, is he חייב בקרבן, but if the
מלקות שומר he is פטור מקרבן, and he only gets מלקות שומר
Accordingly, the Mishnah refers only to התרו לא.

3.

OR

The שומר gets both punishments, a קרבן because of the
התראה and מלקות because of the שבועה

2

2

Perhaps, the שומר gets מלקות only,
but he is פטור מקרבן?

Because, the חידוש of
חייב על זדון השבועה

Is only

היכא דלא אתרו ביה

But

היכא דאתרו ביה

מילקא לקי - קרבן לא מייתי

Only if the שומר was not warned, is he חייב בקרבן,
but if the שומר was warned he is פטור מקרבן,
and he only gets מלקות שומר?

Accordingly, the Mishnah refers only to התרו לא.

3

The שומר gets both punishments,
a קרבן because of the שבועה and מלקות שומר
because of the התראה?

3 The Gemara attempts to resolve this question from several Braisos.

We'll discuss the first Braisa which refers to the ways in which שבועת הפקדון is more חמור, stringent, than שבועת העדות.

שבועת הפקדון חייבין על זדונה מכות ועל שגגתה אשם בכסף שקלים ומזיד one gets מלקות, and בשוגג one brings an אשם that must be worth two שקלים.

While

שבועת העדות אחד זדונה ואחד שגגתה בעולה ויורד

For both במזיד or בשוגג, one brings a חטאת of any value, but במזיד there is no מלקות, because as Rashi explains

שאין בה התראת ודאי דמי יודע שהם יודעים לו עדות

These עדים cannot be given a definite warning, because no one knows whether they know of the עדות.

Now, the Gemara proves as follows:

The case of שבועת הפקדון must refer to בו התרו, because במזיד one gets מלקות only with התראה; nevertheless, the Braisa implies

מכות אין קרבן לא

קרבן he only gets מלקות, but he does not bring a קרבן?

Therefore, שבועת הפקדון is more חמור than שבועת העדות, because מלקות is considered more חמור than a קרבן, because

דניחא ליה לאיניש דמייתי קרבן ולא לילקי

A person would rather bring a קרבן than to get מלקות.

This apparently proves that

היכא דאתרו ביה מילקא לקי קרבן לא מייתי

3

We'll discuss the first Braisa which refers to the ways in which שבועת הפקדון is more חמור, than שבועת העדות.

שבועת הפקדון חייבין על זדונה מכות ועל שגגתה אשם בכסף שקלים

מלקות one gets במזיד, and בשוגג one brings an אשם that must be worth two שקלים.

שבועת העדות אחד זדונה ואחד שגגתה בעולה ויורד

For both במזיד or בשוגג, one brings a חטאת of any value, but במזיד there is no מלקות,

because as Rashi explains

שאין בה התראת ודאי

דמי יודע שהם יודעים לו עדות

These עדים cannot be given a definite warning, because no one knows whether they know of the עדות.

The case of שבועת הפקדון must refer to בו התרו, because במזיד one gets מלקות only with התראה; nevertheless, the Braisa implies

מכות אין – קרבן לא

מלקות he only gets במזיד, but he does not bring a קרבן.

Therefore, שבועת הפקדון is more חמור than שבועת העדות, because מלקות is considered more חמור than a קרבן,

because

דניחא ליה לאיניש דמייתי קרבן ולא לילקי

A person would rather bring a קרבן than to get מלקות.

This apparently proves that

היכא דאתרו ביה מילקא לקי קרבן לא מייתי

4 The Gemara answers that this is not a proof, because מאן תנא זדון שבועת הפקדון לא ניתן לכפרה רבי שמעון אבל לרבנן קרבן נמי מייתי The Braisa is רבי שמעון who holds that regarding שבועת הפקדון even a מזיד that was לא התרו בו does not bring a קרבן, because of a שוה גזירה from מעילה שוה. However, the רבנן in our Mishnah who disagree and hold שבועת הפקדון חייב על זדון השבועה That a מזיד does bring a קרבן; If so, perhaps the חז"ל applies even to התרו בו.

רב כהנא explains that the Braisa is the רבנן's opinion, that he brings only a קרבן, and the Braisa refers to לא התרו. And the Braisa must be reworded as follows; שבועת הפקדון אחד זדונה ואחד שגגתה אשם בכסף שקלים For both במזיד or בשוגג, one brings an אשם that must be worth two שקלים. While שבועת העדות חטאת בת דנקא For both במזיד or בשוגג, one brings a חטאת of any value. =====

4

~~ⓧ~~

**מאן תנא זדון שבועת הפקדון
לא ניתן לכפרה
רבי שמעון
אבל לרבנן קרבן נמי מייתי**

The Braisa is רבי שמעון who holds that regarding שבועת הפקדון even a מזיד that was לא התרו בו does not bring a קרבן, because of a שוה גזירה from מעילה.

However, the רבנן in our Mishnah who disagree and hold שבועת הפקדון חייב על זדון השבועה That a מזיד does bring a קרבן; If so, perhaps the חז"ל applies even to התרו בו.

⚡

רב כהנא explains

The Braisa is the רבנן's opinion, that he brings only a קרבן, and the Braisa refers to לא התרו.

And the Braisa must be reworded as follows;

**שבועת הפקדון
אחד זדונה ואחד שגגתה
אשם בכסף שקלים**

For both בשוגג or במזיד, one brings an אשם worth two שקלים.

While

**שבועת העדות
חטאת בת דנקא**

For both בשוגג or במזיד, one brings a חטאת of any value.

5 The Gemara goes on to say that when the תלמידים repeated חייב על זדון רבה he commented that שבועת הפקדון regarding the שבועה is only if there were no עדים at all, is one חייב בקרבן. However, if there were עדים, regardless of whether התרו or לא התרו one is פטור מקרבן, because רבה holds הכופר בממון שיש עליו עדים פטור. If a שומר or עד denied a monetary claim for which there were two witnesses, he is NOT liable for a קרבן, because as Rashi explains לא יועיל לו כפירתו וע"כ ישלם. His כפירה was not effective, because the עדים can come testify and the defendant must pay, thereby causing no loss to the תובע.

5

The Gemara goes on to say that when the תלמידים repeated חייב על זדון רבה he commented that שבועת הפקדון regarding the שבועה is only if there were no עדים at all, is one חייב בקרבן. However, if there were עדים, regardless of whether התרו or לא התרו one is פטור מקרבן, because רבה holds הכופר בממון שיש עליו עדים פטור.

חייב על זדון השבועה
regarding
שבועת הפקדון
is only if there were no עדים at all, is one חייב בקרבן.

However, if there were עדים, regardless of whether התרו or לא התרו one is פטור מקרבן, because רבה holds הכופר בממון שיש עליו עדים פטור.

הכופר בממון שיש עליו עדים
פטור
If a שומר or עד denied a monetary claim for which there were two witnesses, he is NOT liable for a קרבן, as Rashi explains לא יועיל לו כפירתו וע"כ ישלם. His כפירה was not effective, because the עדים can come testify and the defendant must pay, thereby causing no loss to the תובע.

6 However, the Gemara later cites רבי יוחנן who disagrees and holds
 הכופר בממון שיש עליו עדים
 חייב
 If one denied a monetary claim for which there were two witnesses, he IS liable for a קרבן, because
 עדים עבידי דמייתי
 His כפירה would be effective if the עדים were to die.

רבי יוחנן agrees, however, that
 בשטר פטור
 If one denied a monetary claim that was recorded in a document, even though the כפירה would be effective if the שטר was lost, he is NOT liable, because
 משום דהוה שטר שעבוד קרקעות
 A שטר can be used to collect even from land, and
 ואין מביאין קרבן על כפירת שעבוד קרקעות
 One is not liable for a כפירה related to land, because there is no שבועה obligation on land.

The Gemara cites several Braisos to refute רב's opinion that
 הכופר בממון שיש עליו עדים
 פטור
 And answers some of them;
 However, the last one cannot be answered; and the Gemara, therefore, concludes
 תיובתא דרבה תיובתא
 And therefore
 הכופר בממון שיש עליו עדים
 חייב
 =====

6
 However
 the Gemara later cites רבי יוחנן who disagrees and holds
הכופר בממון שיש עליו עדים חייב
 If one denied a monetary claim where there were 2 witnesses, he is liable for a קרבן, because

עדים עבידי דמייתי
 His כפירה would be effective if the עדים were to die.

רבי יוחנן agrees, however,
בשטר פטור
 If one denied a monetary claim recorded in a document, even though the כפירה would be effective if the שטר was lost, he is NOT liable,
 because

משום דהוה שטר שעבוד קרקעות ואין מביאין קרבן על כפירת שעבוד קרקעות
 A שטר can be used to collect even from land, One is not liable for a כפירה related to land, because there is no שבועה obligation on land.

The Gemara cites several Braisos to refute רב's opinion
הכופר בממון שיש עליו עדים פטור
 And answers some of them;

However, the last one cannot be answered and the Gemara, therefore, concludes
תיובתא דרבה תיובתא
 And therefore
הכופר בממון שיש עליו עדים חייב

7 The Gemara proceeds to say that רבי יוחנן's Halachah regarding שבועת הפקדון בשטר פטור Also applies to the Machlokes regarding שבועת העדות

משביע עדי קרקע
If עדים made a כפירה on a claim of land;
רבי יוחנן holds פטור
The עדים are not liable for a קרבן, because he holds אין מביאין קרבן על כפירת שעבוד קרקעות
One is not liable for a כפירה related to land, because there is no שבועה obligation on land.

While רב אלעזר holds חייב
The עדים are liable for a קרבן because he holds אין מביאין קרבן על כפירת שעבוד קרקעות
One is liable for a כפירה related to land, because there is a שבועה obligation on land.

The Gemara, at first, wants to say that their Machlokes is actually the מחלוקת רבי אליעזר ורבנן regarding קרקע נגזלת whether land can be stolen, and that there is a חיוב השבה.

As the Mishnah in בבא קמא states הגוזל שדה מחבירו ושטפה נהר
If a person stole someone's field, and it was then flooded; רבי אליעזר holds חייב להעמיד לו שדה
The גוזל must pay the owner for the field, because he holds קרקע נגזלת
Land can be stolen, and the גוזל has a חיוב השבה, he must either return the land in its original form, or pay its value.
However, the חכמים hold אומר לו הרי שלך לפניך
The גוזל does not have to pay for the field, because they hold קרקע אינה נגזלת
Land cannot be stolen, and there is no חיוב השבה.
And the Gemara there explains that this Machlokes is based on how to interpret the Pesukim of שבועת הפקדון

7 The Gemara proceeds to say that רבי יוחנן's halachah regarding

שבועת הפקדון בשטר פטור

Also applies to the Machlokes regarding שבועת העדות

משביע עדי קרקע

If עדים made a כפירה on a claim of land;

While רב אלעזר holds

חייב

The עדים are liable for a קרבן because he holds

מביאין קרבן על כפירת שעבוד קרקעות

One is liable for a כפירה related to land, because there is a שבועה obligation on land.

רבי יוחנן holds

פטור

The עדים are not liable for a קרבן, because he holds

אין מביאין קרבן על כפירת

שעבוד קרקעות
One is not liable for a כפירה related to land, because there is no שבועה obligation on land.

As the Mishnah in בבא קמא states

הגוזל שדה מחבירו ושטפה נהר

If a person stole someone's field, and it was then flooded;

חכמים

אומר לו הרי שלך לפניך

The גוזל does not have to pay for the field, because they hold

קרקע אינה נגזלת

Land cannot be stolen, and there is no חיוב השבה.

רבי אליעזר

חייב

להעמיד לו שדה
The גוזל must pay the owner for the field, because he holds

קרקע נגזלת

Land can be stolen, and the גוזל has a חיוב השבה, he must either return the land in its original form, or pay its value.

And the Gemara there explains that this Machlokes is based on how to interpret the Pesukim of שבועת הפקדון

8 The Pasuk in ויקרא פרק ה' פסוק כ states 'נפש כי תחטא ומעלה מעל בה וכחש בעמיתו ובפקדון או בתשומת יד ...

Then in פסוק כ"ד או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושילם אותו בראשו וחמשתיו יסף עליו And in פסוק כ"ה 'ואת אשמו יביא לה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן

We first have a כלל in the Pasuk וכחש בעמיתו And then a פרט in the same Pasuk בפקדון או בתשומת יד And then a כלל in the next Pasuk או מכל אשר ישבע עליו לשקר

רקע רבי אליעזר holds that the חיוב השבה does apply to because he expounds the Pasuk as ריבוי ומיעוט:

Therefore, the first ריבוי

ריבה כל מילי

The כלל includes all פרטים in the גזל;

The מיעוט

מיעט שטרות

The גזל excludes only a loan document from the גזל, because it has no inherent value.

We do not exclude רקע, because the second ריבוי teaches us to be more inclusive, in that the מיעוט excludes only that which is the least similar to the פרט; which is שטרות.

Therefore,

רקע נגזלת

And accordingly, the חומש ואשם for a false שבועה also apply to רקע, and רבי אליעזר that רב אלעזר would hold like רבי אליעזר that משביע עדי רקע

חייב

8

נִפְשׁוֹ כִּי תִחַטָּא וּמַעֲלָה מֵעַל בָּהּ
 וְכֹזֵב בְּעַמִּיתוֹ
 בְּפִקְדוֹן אֹו בְּתִשּׁוּמַת יָד...
 אֹו מִכֹּל אֲשֶׁר יִשְׁבַּע עָלָיו לְשָׁקֵר
 וְשִׁילַם אוֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וּחֲמִשְׁתָּיו יִסֵּף עָלָיו

וְאֵת אֲשָׁמוֹ יָבִיא לָהּ
 אֵיל תְּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְךָ לְאֲשָׁם אֶל הַכֹּהֵן

רבי אליעזר

The רקע חיוב does apply to because he expounds the Pasuk as ריבוי ומיעוט:

Therefore, the first ריבוי

ריבה כל מילי

The כלל includes all פרטים in the גזל;

The מיעוט

מיעט שטרות

The גזל excludes only a loan document from the גזל, because it has no inherent value.

We do not exclude רקע, because the second ריבוי teaches us to be more inclusive, in that the מיעוט excludes only that which is the least similar to the פרט; which is שטרות.

Therefore,

רקע נגזלת

And accordingly, the חומש ואשם for a false שבועה also apply to רקע,

and רב אלעזר that רבי אליעזר would hold like רבי אליעזר that

משביע עדי רקע

חייב

9 However, the חכמים hold that the חיוב השבה does not apply to קרקע because they expound the Pasuk as כללי ופרטי:
 Therefore, the first כלל ריבה כל מילי
 The כלל includes all פרטים in the גזל; איסור גזל
 The פרט exclude more items like קרקעות, עבדים, ושטרות
 Because אי אתה דן אלא כעין הפרט
 The second כלל teaches us to be less inclusive in that the פרט excludes all that which is not similar to the פרט, including קרקע.
 Therefore, קרקע אינה נגולה
 And accordingly, the חומש ואשם for a false שבועה do not apply to קרקע, and the חכמים would hold like רבי יוחנן that משביע עדי קרקע פטור

9 **חכמים**
 The חיוב השבה does not apply to קרקע because they expound the Pasuk as כללי ופרטי:
 Therefore, the first כלל **ריבה כל מילי**
 The כלל includes all פרטים in the גזל; איסור גזל
 The פרט exclude more items like **קרקעות, עבדים, ושטרות**
 Because **אי אתה דן אלא כעין הפרט**
 The second כלל teaches us to be less inclusive in that the פרט excludes all that which is not similar to the פרט, including קרקע.
 Therefore, **קרקע אינה נגולה**
 And accordingly, the חומש ואשם for a false שבועה do not apply to קרקע, and the חכמים would hold like רבי יוחנן that משביע עדי קרקע פטור

10 The Gemara answers that this is not necessarily so: Perhaps both רבי אליעזר וחכמים concur with רבי יוחנן and even רבי אליעזר agrees that the חומש ואשם do not apply to קרקע, because the Pasuk states 'או מכל אשר ישבע וגו' וחמשתיו יסף עליו וגו' ואת אשמו יביא לה'
 Although the word מכל is a כלל, however the letter MEM of מכל is exclusive and teaches מכל ולא הכל
 The חומש ואשם only apply to some items, those that are קרקע but not to הפרט.

10 **א**
 Perhaps both רבי אליעזר and the חכמים concur with רבי יוחנן and even רבי אליעזר agrees that the חומש ואשם do not apply to קרקע, because the Pasuk states **או מכל אשר ישבע וגו' וחמשתיו יסף עליו וגו' ואת אשמו יביא לה'**
 Although the word מכל is a כלל, however the letter "מ" of מכל is exclusive and teaches **מכל - ולא הכל**
 The חומש ואשם only apply to some items, those that are קרקע but not to הפרט.